

بازکاوی آسیب‌شناسانه عوامل آشوب‌های داخلی در انقلاب اسلامی

خدیدجه شریفی^۱، محمدمهدی کریمی نیا^۲، مجتبی انصاری مقدم^۳

^۱ سطح دو (کارشناسی) رشته فقه و اصول، مدرسه علمیه فاطمه الزهرا (سلام الله علیها)، کوی علوی اهواز، فعال فرهنگی و پژوهشگر

^۲ استادیار و عضو هیأت علمی دانشگاه علوم و معارف قرآن کریم (نویسنده مسئول)

^۳ دانشجوی دکتری تخصصی علوم قرآن و حدیث دانشگاه میبد، پژوهشگر و مدرس دانشگاه

چکیده

وقوع انقلاب اسلامی ایران در ۱۳۵۷ ه.ش در میان انقلاب‌های بی‌روح به مثابه‌ی یک انفجار بود که شعاع معنویت آن به سایر قاره‌ها رسوخ کرد و به دلیل ویژگی‌های خاص و جهت‌گیری جهان‌شمول آن، همواره در داخل و خارج از مرزهای خود دچار چالش‌های امنیتی بوده است و در مورد تهاجم دشمنان خارجی، که در راس آنها شیطان بزرگ، آمریکای جهان‌خوار و تفاله‌اش رژیم غاصب صهیونیستی می‌باشند، قرار گرفت. جمهوری اسلامی به دلیل ماهیت اسلامی خود متوجه تهاجمات دشمنان اسلام گردید. بزرگترین و اصیل‌ترین جریان سیاسی در کشور، جریان اسلامی به رهبری امام خمینی و رمز موفقیت جریان اسلامی در پیوند با اسلام ناب محمدی رهبری امام راحل می‌باشد. هدف از نگارش این مقاله آسیب‌شناسی عوامل آشوب‌های داخلی در انقلاب اسلامی زمان حیات امام خمینی (ره) و روش بکار رفته در گردآوری مطالب کتابخانه‌ای می‌باشد. دشمن خارجی ممکن است به آسیب‌های داخلی دامن زده و از این طریق خدشه وارد کند. از ابتدای انقلاب اسلامی، منافقین با همکاری دشمنان خارجی اقدامات ضد بشری از جمله درگیری‌های مسلحانه، ترورهای هدفدار، بمب‌گذاری و همدستی با رژیم بعث عراقی در هشت سال دفاع مقدس سعی در براندازی انقلاب اسلامی داشتند که با مشیت الهی و دلاوری رزمندگان اسلام طی عملیات غرورآفرین مرصاد، منافقین کوردل را به خاک و خون کشاندند.

واژه‌های کلیدی: آشوب، شورش، عملیات مرصاد، مجاهدین خلق، منافقین